

ДІЛО

Виходить що-дня рано
крім понеділів.

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 18., П. пов.
Ковто почт. шпак. 26.726.
Адреса тел.: „Діло—Львів“.
Число телефону 261.
Рукописів
редакції не повертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:
місячно 270 К.
чвертьрічно 8—
піврічно 16—
піврічно 32—
у Львові (без доставки):
місячно 240 К.
чвертьрічно 7—
піврічно 14—
піврічно 28—
За зміну адреси
платить ся 50 с.

Ціна оголошень:

Строчка петитова, двохви-
това 40, в надісланім 60, в
оповістах 80 с, в редакційній
часті 1 К. Повідомлення про
випади і заручки 150.
Некрологія строчка 1 К.
Сталогоголошення за окремою
умовою.
Одні прапиріак коштує
у Львові 10 с.
на провінції 12 с.

Видає: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів, 22. мая 1917.

В ряді українських маніфестацій і з'їздів по тім боці кордону найновішою подією є конгрес депутатів війск в Україні, який — як виходить з поданої нами відомости в числі з 16. с. м. — мав розпочати ся в Києві 18. с. м. Докладне звідомлене з нарад конгресу ще не могло до нас наспіти, але про його значіне для української справи по тім боці кордону говорить пророчисто подана нами в останнім числі на урядовою Петроградською Телеграфічною Агенцією телеграма п. к. Кореспонденційного Бюра.

Доносить вона, що депутати, які з'їхали ся на конгрес, представляли понад мільон Українців жовнірів та що се представництво українських мільонових жовнірських рядів зажадало від тимчасового правительства безпроводочного проголошення основ національно-територіяльної автономії України і — як першого ступня в здійсненю сих основ — утвореня в кабінеті становища міністра для українських справ.

Хто здає собі справу, яку роль в теперішній революції в Росії відіграє й далі відігравати буде армія, той зрозуміє також, що значить для української справи, для автономії України, отся ухвала представників мільона жовнірів Українців. Сей мільон — се та реальна сила, яка не тільки словом, але й ділом рішена постояти за автономію України; ся рішучість промовляє також з тексту ухвали, в якій зазначається, що тимчасове правительство повинно зараз проголосити основи національно-територіяльної автономії України й утворити становище міністра для українських справ, щоб „запобігти можливим непорозумінням на Україні і на фронті“.

Українські маніфестації, українські конгреси і зокрема отсю ухвалу представників мільона жовнірів Українців все треба мати на увазі і на увазі тим, що всі боці кордону хотять мати ясне понятя про хід подій на закордонній Україні. Доля закордонної України, її державно-правне становище в тій державній формації, яка повстане як плід теперішньої революції в Росії, залежить в першій мірі — щоб не сказати виключно — від сили національної свідомости й рішучости українського народу.

Повинно би се бути на стільки самозрозуміле, що властиво не треба би сього аж поясняти, що навіть революція не може мати такої чудодійної сили, щоби всіх ворогів і противників України, — всіх тих, які явно голосили, що Україна, се часть „єдиної, неподільної“ національної цілости російської, і всіх тих, які з огляду на свої ідеї явно того голосити не сміли, але в душі бажали собі, щоб царська власть на стільки довершила діло зросійшеня України, щоб оспісля можна було покликати ся на те діло як на плід історичного розвитку, — щоби всіх їх з нині на завтра зробити активними прихильниками автономії України. Тому не повинно нікого дивувати, що десь там в „Кієвлянині“, який все своє існуванє опирає на боротьбі з українством, появить ся статя, яка накликає до організації боротьби проти українських змагань, — статя, в якій так і промовляє переляк перед українською силою, або навіть, що якийсь там поступовець, а хоч бач українофіл з „Кієвскої Мисль“ недоволений, що надходять часи, коли треба або стати Українцем або вийти до рівня національної меншости, а не можна буде,

як доси, бути „поступовцем“ і „українофілом“ і при тім почувати свою приналежність до державної нації, почувати себе паном супроти поневоленого українського народу. І одна і друга категория дотеперішних обрусителів України самозрозуміло недоволені, — а так само самозрозуміло, що значіне того недоволеня старається роздувати польська преса, затаюючи ривночасно або обезцінюючи події, які говорять про силу української національної свідомости за кордоном, — але доля нації не будувать ся прихильністю чи неприхильністю сусідів, тільки передовсім власною силою нації.

Все, що діеть ся на закордонній Україні, тільки може скріпити нашу віру в силу наших закордонних братів. Зокрема той мільон жовнірів, якого представники виступили отсе на ківієвськїм конгресі з домаганєм автономії України, се не тільки мільон борців, які в теперішній час з оружем в руці, а в мирні часи засобами політичної боротьби постоять за права України, — се також знак, що за права України постоить уся більш ніж 30 мільонова — маса українського народу.

А. Керенський і автономія України.

Відень, 20 мая 1917.

(Ф. Н.) Як доносить „Кієвская Мысль“ з 22. (9.) цвітня, на з'їзді трудовиків, який відбув ся у Петрограді, явили ся також делегації українських демократичних партій. На сїм з'їзді міністер А. Керенський у відповіді на привіт сказав: „Російська революція, довершена російським народом, зроблена російським народом в купі з демократичним населенєм інших національностей Росії: Українцями, Литовцями, Жидами й иншими. Тому не треба забувати про право тих народностей на широку самоуправу, про необхідність федерації всіх народностей Росії“.

Виконавчий комітет при Українській Центральній Раді.

Відень, 20. мая 1917.

(Ф. К.) „Кієвская Мысль“ з 24. (11.) цвітня подає: „Вибрана на всеукраїнськїм з'їзді Центральна Рада виділила з поміж себе постійний виконавчий комітет поки-що в такім складі: предсідатель М. Грушевський, товариші предсідателя С. Бфремів і В. Винниченко; члени комітету: Барановський, Крижановський, Стасюк, Заворожець, Коваль, Веселовський, Христюк, Бойко, Одинець, Прокопович, Ніковський, Мирна, Вілінський, Колос, Черняхівська-Старицька.“

По авдієнції у цїсаря.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) Дневники доносять: Парламентарні провідники зберігають мовчанку про хід авдієнції. Всі заявляють лиш, що отверто обговорювано всі актуальні справи парламентарні і політичні. Згідно висловлюють ся послы про ознакомленє цїсаря з усіма справами внутрішньої і заграничної політики. Віднесли вони вражінє, що цїсар привязує велику вагу до правильної діяльности парламенту і гладкого поладженя парламентарної програми.

Дневники довідують ся, що президент міністрів буде конферувати в провідниками партій в справі послїдних приготовань до сесії державної Ради. В авдієнціях провідників парла-

ментарних партій та покликано нових членів Палати Панів добуває преса важні політичні події, які є поважним кроком вперед на шляху приверненя парламентарного житя в Австрії.

Німеччина і Швеція.

СТОКГОЛЬМ (Ткб.) Три пароплави, які вплили з Англії до Швеції Westerland, Viken і Aspen пали жертвою торпед. З залогів Westerland згинило 2 людей, з залогів Viken 8. Пароплав Aspen відставлено ушкодженням до порту Kirkwall. Ся подія викликала серед населеня і в пресі обуренє.

Бюро Вольфа додає до сього слїдуєчу увагу: Коли шведські кораблі не могли скористати з даної їм нагоди повороту до краю без наражуваня себе на небезпеку, то виня сього лежить не по стороні німецькій, тільки по стороні англійській, бо Англія не дозволила сїм кораблям відплисти з 1. мая. Ся подія, що відносить ся до заприязненого з нами народу є тим більше гідна жалю, що на бажанє Швеції вели ся вже переговори в справі визначеня шведським кораблям нового реченя до повороту до краю. Треба жаліти, що шведські кораблі не ждали на означене реченя, в якім могли би вертати без небезпеки.

СТОКГОЛЬМ (Шведське тел. б.). З причини сторпедованя пароплавів Westerland, Viken і Aspen та втрач в люах шведське правительство припоручило шведському послови в Берліні, щоби заротестував у німецького правительства і поробив в тій справі відповідні представленя.

СТОКГОЛЬМ (Ткб.) Німецький посол висказав шведському міністрови заграничних справ свій особистий жал з причини затопленя шведських кораблів і смерті моряків.

Чим думає Англія побідити Німеччину?

ЛЬОНДОН. (Ткб.) На засіданю палати громад з 14. с. м. зажадав ліберал Буєс, щоби не заключено окремого мира з Австро-Угорщиною і Болгарією. Волаг Law відповів: Думаю, що се залежить від обставин. Хочу лише стільки сказати, що наші неприятели через весь час намагають ся відлучити нас від союзників. На мою думку, — чим одначе рішучо не хочу твердити, що така можливість дійсно існує, — не було би для Німеччини фатальнішого удару, як відтягненє від неї сеї чи тої держави.

Перед загальним з'ївдом рад депутатів робітників і жовнірів усеї Росії.

ПЕТРОГРАД. (Ткб.) Виконуючий виділ ради робітників і жовнірів рішив скликати на день 14. червня загальний з'їзд представників усіх рад депутатів робітників і жовнірів з цілої Росії та ріжних війскових організацій. На диванім порядку між иншими такі точки: війна, оборона краю і мир, аграрна і робітнича справа, установчі збори, російська скарбова політика, апровізація, війсковість.

ІВАНОВИ ФРАНКОВИ

Складки на монумент-портрет приймає Красвий Союз Кредитовий у Львові, — число книжочки щадничої 4.000.

Нове російське правительство.

МІЛЯНО. (Ткб.) „Avanti“ стверджує на основі власних інформацій, що трьох із 6 соціалістичних членів російського коаліційного кабінету, який як і попередній кабінет остає під контролем робітничо-жовнірської ради, було учасниками з'їзду в Швервальді, а се: Чернов, Церетелі і Скобелев. Чернов як міністер рільництва задумує перевести успішні землі, а ліквідацію війни вважає початком цього діла.

Італійська преса про міністра Терещенка.

ЛЮГАНО (Ткб.) Про нового російського міністра закордонних справ Терещенка доносять італійські газети, що він є противником анексії. Є він другорядною політичною фігурою, має тільки удержувати добрі відносини з союзниками, а властиву політику буде вести ціла рада міністрів.

Реформа угорського виборчого закону.

БУДАПЕШТ (Уг. К. Б.) Зачувати, що президент міністрів гр. Тіса представив Монархові пропозиції в справі реформи виборчого

закона. Монарх застеріг собі рішення, а від цього буде залежати, чи кабінет остане при кермі, чи уступить. Президент міністрів удав ся нічим поїздом до Відня і завтра буде прийнятий Монархом на окремі авдієнції.

Авдієнції у Цісаря.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) Цісар прийняв на авдієнції м. ин.: ген. полк. архика. Йосифа, президента міністрів Клям Мартініца, міністра закордонних справ Черніна і міністра справедливости бар. Шенка.

Керенський в Фінляндії.

ПЕТРОГРАД. (П. А.) Міністер війни Керенський виїхав до Фінляндії, звідки задумує удати ся на фронт і до головної кватири.

СКЛАДАЙТЕ

НА ФОНД ім. МИТРА А. ШЕПТИЦЬКОГО
ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СИРІТІ

До українського національного з'їзду.

Армія і автономія України. — Промова посла д-ра Теофіля Окуневського.

Відень, 20. мая 1917.

(Ф. Н.) „Кієвская Мысль“ з 22 (9) цвітня приносить нові вістки про з'їзд, на підставі яких доповнюємо подані уже вістки:

П. Понятенко виступив на вечірнім засіданні другого дня реферат про забезпечення інтересів національної меншости на Україні. Полемізуючи з противниками територіально-національної автономії, п. Понятенко поділив цих противників на 3 групи: централістів, прихильників автономії, основаної на історичних правах (Поляки в Галичині), а не на фактичній праві національної більшости і вікни пролойдників екстериторіальної автономії. Ігноруючи дві перші групи опозиції, як зовсім негідні з демократичною точкою погляду, референт подрібно задержав ся на розборі і опрокинено поглядів автономістів екстериторіалістів. П. Понятенко скритикував теорію Р. Шарінгера, котрий, на його думку, не вдріжняє у своїй полеміці проти національно-територіальної автономії справжньої автономії від автономії, основаної на історичних правах якогось народу на території, і часто доводячи до пановання в краю нації національної меншости над більшістю (Поляки у східній Галичині). При кінці свого реферату п. Понятенко, перечисляючи права національної меншости в будучій українській територіальній автономії, зазначає отсі: право регулярних національних з'їздів для вибору постійних рад, що буди би представництвом національної меншости перед державною властю; розділ на адміністративні судові округи земель, заселених меншістю, в цілі забезпечення їм прав в суді й адміністрації; основане шкіль з рідною мовою викладу, де національна меншість в краю своїм числом має на се право; шкіль з мішаною мовою викладу і паралельних відділів — в залежності від числа представників національних меншостей в данім місці. Забезпечення свободи релігійної культури і вільного розвитку шукт через асигнуване засобів з краєвих фінансів.

По дискусії над рефератом п. Понятенка представник Одеси В. Череловський, доповнюючи думки референта, говорив про необхідність виявити волю народу, творити фактичну автономію в школі, армії, організації місцевих властей. В сій справі треба конче йти шляхом єднання демократичної всіх народів Росії. Роз'єднанні народів може довести до поразки революції, як то було в 48. році в Австрії. Творячи гонарну організаційну роботу на полудні, Українці тим самим піддержують тимчасове правительство.

З полемікою проти тих, котрі думають, що Україна не в силі жити автономно, вступив д. Лавренгів, доводячи економічними даними можливість України жити без окремої залежності від сусідів. Перечисляючи природні багатства України, д. Лавренгів казав, що тільки українську пшеницю знають у Лондоні. Своєю пшеницею Україна хорить і Росію. Корчить вона її і цукром, дає камінний вугіль і залізо. Так званий „турецький“ тютюн росте на Україні. Українцям треба тільки більше працювати і учити ся — а жити автономно вони будуть у силі.

Представник балтійської фльоти д. Крупський говорив про переведення української автономності армії. Тому не треба розкидати Українців по подках на чужій території, а зоставляти на Україні. Той самий бесідник заявив, що балтійська фльота вислала його заявити, щоб українське аграрне питання порішив український нарід. При розділі землі на основі законів, які будуть вироблені, треба мати конче на оці переселенців з України, загнаних безземеллем до чужих країв.

Один з бесідників, д. Товчак, відніс питання про місце установчих зборів. Бесідник висловив думку, що вони повинні відбутися в Москві, бо з Петроградом, побудованим на українських косях, звязані в Україні тяжкі спомини. Сі спомини будуть притемнювати національну урочистість, якою будуть установчі збори.

Про фактичне переведення автономії говорили І. Шемет і Григорієв. Один з бесідників виступив з заявою про бажане одеський воєнний округ назвати „українським одеським воєнним округом“, а деякі кораблі чорноморської воєнної фльоти, які мають назви дому Романових, назвати іменами: „Шевченко“, „Вільна Україна“, і ин. Той самий бесідник запротестував проти виключення з автономії України південного берега Криму, де нема ніякої національної більшости.

Кілька бесідників призначили з'їзд від імені частин армії: Донець, Харченко, Дорошенко, Чолковський, що викликало горяче одушевлене з'їзду.

На пропозицію пані Терещенко прийнято текст привіту від імені з'їзду оборонцям України, що сидять в окопах.

Третого дня на пропозицію М. Грушевського до президії запрошено нових членів: українську письменницю М. Грінченко, д-ра Павловського з Катеринослава, і по одним представнику від селян і робітників. Председателем був В. Винниченко.

М. Грушевський від тимчасової Центральної Ради пропонує з'їздові проект організації нової постійної Центральної Ради, яку повинні бути вибрані того дня. Така організація має своє завдане представляти український нарід в його політичних, економічних, соціальних і національних інтересах. Рівночасно з вибором Центральної Ради повинна йти організація представництва на місцях по селах, волостях, повітах і губерніях. Але тепер вже, не дожидаячися цієї організації на місцях, вибирає з'їзд Центральну Раду з умовою нових виборів, коли закінчить ся організація представництва по губерніях. Далі Грушевський пропонує сам порядок вибору нової Ради. Від сімох губерній з абсолютною українською більшістю вибирають ся по 4 х представників до Ради (кіївська, подільська, волинська, херсонська, катеринославська, полтавська і харківська). Від губерній чернігівської, таврійської і Кубані по 3 х представників. Від решти губерній (бесарабської, чорноморської, вороніжської, донської області) по двоє. Від губерній, в яких Українці є тільки колоністами, — по одному. Більші міста, крім Києва, що має окреме

представництво, дають по двоє представників: Одеса, Харків, Катеринослав, Ростов, Мєсква і Петроград. Представників до Ради дають окремі українські партії. Автономісти федералісти, що об'єднують всі в'їтки від лібералів до соціалістів, дають 5 представників, соціал-демократи 4, радикальні демократи 3, соціал-революціонери 3, самостійники 1. Від українських класів і громадництва дають представників: київський військовий комітет України 5, інші комітети по одному; робітники 5, Селянський Союз 5, кооператисти 5, студенти 5, київські національні українські товариства 10, члени Українського Наукового Товариства 1, духовенство 1, комітети війська та фльоти поза Києвом по 1. Рада має право кооптувати як спеціалістів не більше 10 проц. осіб. Неукраїнські національності можуть з своїм боку вислати своїх представників до Ради. Таким робом Рада буде мати коло 150 членів, які будуть збирати ся тільки час від часу з огляду на велику численність складу. Для постійної праці вибирають ся виконуючий комітет з числа членів Ради. В комітеті буде коло 30-люда. Крім того в Київ буде кравий комітет. На кінцевім засіданні ухвалено влючити до складу Ради одну представницю від Жіночого Союзу, трьох від „Ради офіцерських і салдатських депутатів“ і 5 осіб від учителів. Як уже ми подали, головою Ради вибрано проф. М. Грушевського, що в сердечній промові подякував за вибір, вказуючи, що запорука успіху праці Ради лежить в її солідарности. Він обіцяв доложити до справи всі свої сили і старання та просив піддержки і приязної помочи.

Представник Галичини, визначний парламентарний діяч в Австрії д-р Т. Окуневський привітав з'їзд теплим словом, бо неможливо поки що прийняти активну участь в громадянській праці на Україні. Я тепер — говорив він — як качка в байці Андерсена, що слідує за свобідним і гордим лебеді. Безмежно тішить мене, що председателем Центральної Ради ви обрали М. Грушевського, котрий багато літ присвятив плодотворній роботі в Галичині, хоч сам він родом відси. Він ваш, він і наш в однаковій мірі. Він зуміє з'єдинити наші сили і повести український нарід правильним шляхом до світлої будуччини.

На пропозицію Грушевського з огляду на економію часу вибір комітету для вироблення проекту статута автономії України, ухвалено поручити безпосередно Центральній Раді.

Крім поданих уже нами резолюцій ухвалено ще отсю:

„Український національний з'їзд, вислухавши заяв конкретних пропозицій українських делегатів армії і фльоти, поручає Центральній Раді ті конкретні домагання предложити тимчасовому правительству“.

Сергій Єфремів про австрійську Україну.

Львів, 22. мая 1917.

Віденський „Вістник Союзу визволення України“ приносить в ч. 20, з 13. с. м. розмову, яку мав співробітник московського „Утра Росії“ з відомим українським письменником Сергієм Єфремовим, тепер київським комісарем для справ друку.

Говорячи про українське домагане автономії України в російській федеративній республіці, Єфремів сказав: „Ми бажали б, щоб у склад автономної України увійшла також Галичина, Буковина й Угорщина. На відворот давніше, перед переворотом, ми були проти того. Бодеспотична Росія знищила б демократичні інституції в тих землях. Загалом переворот викликав різку перемену в наших настроях“.

Голос „общеросса“.

Львів, 22 мая 1917.

Професор київського університету Шульгин належить до найзавзятіших визнавачів „одности“ всіх „руських“ племен. З свого погляду він від десятиліть поборює український „сепаратизм“ у своїм дзєвнику „Кієвлянині“. Із свого ворожого українству становища не зійшов проф. Шульгин і тепер, коли на Україні піднесли ся так високо хвилі національної української свідомости й активности. В своїм дзєвнику він боронить „общеросскости“ перед українським сепаратизмом таї закладає своїх однодумців до боротьби проти української небезпеки. Однак між передреволюційними напастями Шульгина на українство і теперішнім його виступам є замітна різниця. Щоби завважити се, встане прочитати хочби записане одною з його недавніх протів українських статей в „Кієвлянині“. Засміявши рух над

Краєвий Союз Кредитовий у Львові, Ринок ч. 10.

приймає субскрипційні оголошення на

VI. Австрійську Военну Позичку

на умовах поданих в урядовім проспекті — Дотичні друки і почечня розсилаєть ся і можна їх дістати також в союзних стоваришенях.

претенсіями „сепаратистів“ до захоплення всього публичного життя „південної Росії“ і накладання до боротьби за „один народ“, старий україножер вкінці таки трохи рефлектуєть ся ся супроти сили й стихійности українського під'єму і пише:

„Але між в'янями старого режиму та нами буде велика різниця. Як не тяжко будо нам, якби не ображали наш найбільш дорогі почуття — зрадничками „пораженцями“ ми не будемо. Є дещо, що вище всього иншого, важнійше і глибше Нам буде тяжко, коли Київ, з матери міст російських зробить ся жерелом українського „відщепенства“. Але всеж се без порівняння дешке, ніж навіть думка про те, що на вулицях міста будуть снувати ся пруські мундури і німецький магістрат буде рішати, в якій мові мають відбувати ся дебати в міській думі. Як та мати на суді Соломона, коли її дитину премудрий цар приказав розсікти на дві половини, так як дві жінки сперечали ся за нього, так і ми готові віддати Київ нашим братам, що помилують ся, аби не віддати його ворогам“.

Навздоимо сей голос рефлексії чільного провідника „малоруских обшчорів“, аби показати, що трохи за швидка була радість польських газет [з учорашню „Gazet-ою Wieszor ою“ на чолі] ізаа тої небезпеки, яка бушім то грозить українству від прихильників ідей п. Шульгіна.

Нові податкові полекші.

Львів, 22. мая 1917.

Як новелою до свого розпорядку з дня 30. надоліста 1915 р. В. д. з. ч. 358 видало Міністерство скарбу розпорядок з дня 23. цвітня 1917 р. В. а. д. ч. 178, яким устанавлено нові приписи про податкові полекші з приводу воєнних подій. Тою новелою продовжено передрішні обов'язуючу силу первісного розпорядку до кінця року, слідующего по закінченю війни і уповажнено галицьку красву Дирекцію скарбу до продовження речинців для зголосування прошенъ про податкові відписи і до знесеня наслідків з приводу недодержаня таких речинців.

Постанови нового розпорядку відносять ся передовсім до домово-чиншового і ґрунтового податку. Розпорядок дозволяє на відпис домово-чиншового і 5%-ого податку, коли льокатор не заплатив власителєви дому чиншу з приводу свого лихого матеріального положеня. Згадані податок буде відписаний також тоді, коли мешканє було безплатно занятє неприятелем. Вкінці на основі нових постанов наступас тимчасовий загальний 50% відпис домово-чиншового і 5%-ого податку не пірвічно тільки після місяців і то за час першого місяця після евакуації або занятя неприятелем аж до кінця того місяця, в яким вернули давні відносини.

В області приписів про ґрунтовий податок знесено обмеженє, що шкоди, які не досягають до 1/10 часті загального приходу з цілого господарства і заразом не виносять 1/4 часті приходу з ушкодженю парцелі, не були титулом до відпису податку. Отже новела постановляє, що вільно податковим властям відмовити відпису податку лиш тоді, коли згадані шкоди, які не доходять до 1/10 часті загального приходу з цілого господарства, в відношеню до того господарства являють ся незначними.

Допускає теж новий розпорядок можливість повного відпису податків, коли їх стяганє не в огляду на господарські відносини довжника, чало би для довжника особливо прикри наслідки. Дозволені теж для шліхх груп податників ратальні сплати, які не можуть перестудити цілорічного періоду а також опуст відсотків проводок під услівєм додержаня дозволених рат. Також безпосередні належності можуть бути повсім відписані.

Наввзуючи до постанов нового розпорядку, красва Дирекція поручає податковим властям, щоби вони прихильно полагоджували оправдані домаганя населєня в справі відписів і опустів і відносили ся до таких домагань в найбільшю зацікавленю, полагоджуючи їх можливо найскорше.

НОВИНКИ.

Львів, 22 мая 917.

— Київська „Просвіта“. В неділю 9. цвітня відбули ся перші збори нової тимчасової управи відновленого українського товариства „Просвіта“ у Києві, закритої в днях реакції адміністратією. Предсідателем управи товариства вибрано В. Науменка, товаришем предсідателя Л. Жебунєва, а секретарєм Л. Пахарєвського. Намічено плян діяльности товариства в звязку з переживаним моментом. В недалекім часі будуть скликані загальні збори.

— Збори Українців адвокатів і членів магістратури й нотаріату в Києві. Збори Українців адвокатів і членів магістратури і нотаріату відбули ся дня 22. (9) цвітня в Українськїм Науковім Товаристві у Києві.

— Пам'ятник Катєрини II в „Русское Слово“ з дня 12. (25) цвітня в телеграмі з Катєрині о слава подає: З огляду на те, що наряд робив проби занєсти пам'ятник Катєрини II, президія Виконуючого Комітету казала пробити на пам'ятнику таку табличку: Пам'ятник має архєологічну вартість як пам'ятка шуки“.

— Поминки по українських дітях у Києві. Рада українського Военного клубу імені гетьмана Полуботка у Києві уладила 9. цвітня поминки по українських дітях і письменниках на Байковім кладовищі. По Литві мало відбути ся віче.

— Відзнаки на день повороту митр. Шептицького є вже в руках львівської секції „Живого пам'ятника“. Відзнаки паперові, виготовлені після рисунку, зладженого проф. Мироном Федусевичом. На синім полі вибитий жовтими красками герб митрополита, по якого боках находимо роки 1014 з терновою галузкою і 1917 в лавровим листєм. Під гербом монограм А. Ш. Сі відзнаки призначєні до розпродажи в день повороту митр. Шептицького. Надіємо ся, що вже в найближчих днях зголосить комітет під адресою „Секція живого пам'ятника“ (Львів, вул. Домініканська ч. 11, на руці о. В. Лишняка) замовленя, кілько тисяч відзнак буде потрібно. Можна числити на те, що в дні повороту Експ. Митрополита не буде зні одного свідомого громадянина і громадянки та української дитини, які не прищипили би на грудях відзнаки, а в заміну не зложили до пушки жертви, призначєної для українських сиріт. Комітет треба осноувати як найскорше по містах і селах а їх обов'язком буде, заняти ся замовленнями відзнак і збірками грошій. Щоби можливість було на час вислати відзнаки, „Секція живого пам'ятника“ просить о поспіх з замовленнями.

— Матеріали до калєндаря „Просвіти“ на рік 918 З огляду на те, що друк калєндаря має розпочати ся вже не задовго, просить товариство „Просвіта“ Вп. наших письменників надсилати як найскорше. 1) Вірші, новелі і гуморески. 2) Літературно наукові розвідки, писані як найпопулярнійше. 3) Короткі статі на актуальні теми, ілюстровані по зможі фотографічними знімками або вільноручними рисунками. 4) Фотографічні знімки всього, що тепер є актуальне. 5) Самостійні, власноручні рисунки пригоди для калєндаря. Принятї твори будуть рємунеровані після прийнятої товариством норми. Збіти з наших товариств і організацій будуть поміщені, однакж не будуть рємунеровані. Матеріали до калєндаря належить прислати як найскорше на адресу: Товариство „Просвіта“ у Львові, Ринок ч. 10.

— Смерть українського співака. Драматичний тенор О. А. Алчевський помер в Бакуні в менінгітіс.

— Заходом Товариства Марійського Пань відбудеть ся в сали муз. Інститута ім. М. Лисєнка в пятницю дня 25. с. м. о год 7. вечєром Святочний вечєр в честь Непорочно Зачатої Пр. Діви Марії при ласкавій участі хору муз. Тов. „Львівський Боян“ і хору укр. богословів. Дохід призначений на „Живий пам'ятник“ ім. митрополита Андрея Шептицького.

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

„Пітькоєв система“.

Федь Турів в Тустановицях 100 К. — Члєни Читальні „Просвіти“ в Кракові при нагоді „свяченого“ в неділю Фамину 54 К. — Українці

в офіцерського курсу в Роводолі 30 К 20 с. — о. Ст. Коссає в Хильчицях 5 К (Діло) о. Т. Сомбєя в Городиліві, о. Й. Кравчуха в Зєлочєві, о. В. Кука в Зєлочєві, о. В. Жилавого в Тарнаві, о. сов. Хирівського полевого курата 398. — Барилєк Дмитро 5 К (Дістер). — Марушка Ольгїана 5 К. Зєновію Кузичєву з Комарна, Франку Турянську з Голодівки, Володимир Панає поручника к. к. Лєт. Е. Котр., Григорія Сєошкєвича з Комарна, Іває Білика ст. прав з Комарна. — Інж. Володимир Бєродайєвич Відєнь 20 К. — Амалію Зєрковську Львів, надпор. адвїлгатора д-ра Мирослава Зєрковського Грає. — Анна Тарновська 10 К. — Стефанію Подсєочську Бєлєць, Ірену Тарновську Куги, Романа Купчинського УСС. Загульського Володимира УСС. Юрєвича Ос. пор 80 п. п.

ОПОВІСТКИ.

Серєдє, 23. мая 1917.

Київ: грєко-кат. Сєвєсна Зєд. — римо-кат. Дєндєрєя. Зєвтра: грєко-кат. Воєнєсєнє Г. — дєко-кат. Йоанни дє.

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 22. мая 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ І НА БАЛКАНІ.

Нічого нового.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Неприятедь був принєволений вчєра над Сочєю дати відпочинок своїй піхоті після семидневних боїв без успіху. Тільки на схід від Гориці відпріяняли італійї наступ, який відперто. Наші приступові стєжі привєли в тій околиці з неприятедьських ровів єдного офіцєра і 36 жєвнїрів, як бранців, та єдин машинний карабін. На височині Красу була від часу до часу сильнїйша артилерійська діяльність.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Гєвєр.

НИМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 22. мая 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група військ баварського наслідника престолє Рупрєхта: У відтинку Іпері коло Лоос, Орру і на широкім фронті на півдєнь від Скарпі була днєм діяльність артилерії оживлена. Підчас кількох сильних наступів, які Англіяїєм не повєли ся зовсім, а які єони єнкалоли перед полуднєм коло Bullescourt а опісля коло Croiselles понєсли воєни криєаві втрати і втратили більше як 90 бранців.

Група військ німецького наступника престолє: Між горами Chemin des Dames і Еноєю, на північ від Ремє і від горішньої долини Velle аж до долини Suippe розвивали ся хвилєві сильні артилерійські бої.

На південний захід і на півдєнь від Nauroy атакували Французи протягом дня кількєкратно наші становища на горах. Там боєть ся вїртемберські війська і воєни відєрли неприятеля протинаступом, звивши більше як 150 бранців. Вєчєром не повів ся французський наступ на південнїм стої гори Poteat (на південний схід від Marouvillers). На схід від Мози відївж вчєра огонь артилерії. Пришло там до малих боїв на полі перед становищами, які дали нам бранців. Однє в наших відділів западєв стрілами пять неприятедьських бальєонів на припої коло Vesvaucourt на північний захід від Ремє.

Армія генєрала-поручника к. к. Альбрєхта Вїртемберського: Не стало ся нічого новго.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Положенє незмінєне.

Фронт Македонський: Між озером Прєспа і Черною по обох Берегах Вардєра і над Струмою неприятедьська артилерія зновє виявєла більшю діяльність, як в попереднїх днєх.

Перший клєтїрмаїстер ген. Людєвєрє

Підписуйте Военну Позичку!

ГЛЯДАЮТЬ СВОІХ.

Тачна Гаврилів, покінула свого чоловіка, Семка Гаврилія, що вона замешкала з своїми дітьми в селі Басівці, повіт Кувалів, в повіті жовківським. 329 1-2

Оголошення.

- ПОЧЕНЕ НІГ -

усува певно сподіваний пудер „Савве“, пакет на 1-20 К. На прозіцію вислаю тільки за попереднім надісланім належності 1 40 с. на порто. — Одиноке вступство

S. FEDER, — Львів, Сикотуська ч. 7. 279 17-60

Замениця, новітньо вбудована, в офіцанами при Академічній улані у Львові до продажі. Зголошена під: 1. Новотан, Закопане. 332 4-3

Інтелігентна жінчина глядає місця до заряду дому на селі. Е. Стефанович в Дрогобичі, Пільна 22. 318 4-7

Українець, літ 31, слесар, рекламований від війська, глядає товаришки життя, саян або вдови, до літ 28, нагідної вдачі, блондина, в вінож, як поміч до створення машинової роботи. Ласкаві зголошення просить слати на адресу: Jaroslav Grund N. N. Wr. Neustadt Bургленберг. 4. 330 3-3

Фортелян, короткій, гарний, сильний тси — спродам, можлива замін, Коперника ч. 25, партер, офіцна. 333 1-1

Конкурс.

Головний Виділ Товариства „ПРОСВІТА“ розписує отсим конкурс на Управителя „Торговельної Школи“ Товариства з вереснем слідуєчого шкільного року. Поданя належить вносити до канцелярії Товариства, Ринок ч. 10, до дня 1. червня с. р. Про ближші услівя подає інформації канцелярія „Просвіти“. Ремунація Управителя після умови.

За Головний Виділ Товариства „ПРОСВІТА“ о. Т. Лезкозубський А. Гапак заступник голови. з секретаря.

Торговля товарів корінних і вин ТЕОДОР СЕМНІВ в БОРИСЛАВІ
привіє сейчас пшину в укїичною практикою торговельною або щонайменше початки практикї, числять лиш на порядку силу, як також нагідної вдачі і не влосливо, на само провадження торговлі з причаю його вїзяду на кілька місяців мууть мати певну поруку. Порука може бути не ковечно грошева, а може бути через торговлю або явану особу записана. Зголошеня врая в відансаям сїланта і фотограф. як також услівями принятя прому слати під якікненою висше адресою. 325 5-5

Ч. 31 17
Н. Р.

ОПОВІЩЕНЕ.

НАДЗИРАЮЧА РАДА
Краввого Союзу Кредитового
стоваришеня зареєстрованого з обмеж. поруною
у ЛЬВОВІ
скликує на основі §. 45 і 47 статута
XVIII.

Звичайні Загальні Збори Стоваришеня

на день 7. червня 1917 р. год. 4. пополудни в сали Стоваришеня у Львові (Ринок ч. 10. I. поверх) з отсим предметом нарад (§ 52 стат.)

1. Відчитане протоколу з посідних Загальних Зборів Стоваришеня.
 2. Звіт Деревкїї в діяльності за вісімнадцятий рік адміністраційний (1916) в рамкеном рахунку і блинсама.
 3. Звіт Контрольної Комісії в гнєсеням на уділеня абсолюторії
 4. Ваєсеня Надзираючої Ради на розділ чистого виску (§ 45а і 22. стат.)
 5. Вибір 2 членів Надзираючої Ради на 6 літ (§ 27 стат.)
 6. Вибір трех членів Контрольної Комісії (§ 52б стат.)
- Право участі в Загальних Зборах мають членя, котрі в ціл стї уплатили привіємшене оден *діл (§ 50. статута). За вєлітимацію служить уділова книжочка. На Загальних Зборах беруть участь членя особисто; правні особя заступають їх закові представителі (§ 51. статута), які мають достаточню вказати ся повновласттю. Мавткоюв блінсама на 9.6 р. єсть виложений в альокалі Стоваришеня (Ринок ч. 10. I. поверх), де членя можуть го переглядати (§ 56 статута).

За Надзираючу Раду Красового Союзу Кредитового, стоваришеня зареєстрованого в обмеженою порукою у Львові, 25. цвітня 1917. року.

Григорій Кузьма о Теодозій Лемогубький
президент. секретар.
334 3-3.

Бандажі на пропуклини або брух пупця живота, пахвини і т. д. — Цінники даром. —

М. Л. Полячен, Самбір 25. 3.8 10-10

Одиноке українське

Тов. взаїмних обезпечень на житє і рєнтї ІІ „КАРПАТІЯ“ 21-1

Почесний президент Його Ексцїленція катєр полит граф Шептицький.

Товариство оперте на взаїмности, а через се рєнтї виски припадають самим членам.

Ручить вже по трех літах неоспоримість і пєрї палість обезпеченя.

Привнає по трех літах право викупу, а також вже по трех літах уділює позички на низькї відсотки.

У всіх справах звертати ся на адресу: ЛЬВІВ, — вулиця Руська ч. 12
Години урядові: від 8. до 2.

АДРЕСА: Hauptkass der Zentralleitung des Ukrainischen Legions WIEN, VII, LEDEBERGASSE 20
ПРОСИМО НА АДРЕСУ
СЛАТИ ЛИСТИ І ДАТКИ
НА СТРЕШЦЬКІ ЦІЛИ.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНОГО КРЕДИТУ

„ДНІСТЕР“

у ЛЬВОВІ
ул. Руська ч. 20
Телеф. 788.

засноване при Товаристві взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР“ в р. 1895 на вїдставі закона о стоваришенях в р. 1873.

Одвічальність членів обмежена до певдїйної висоти уділу.

Цїлю Товариства є уділюванє кредиту своїм членам різнїмака обезпечення в „Дністрі“ від більше літ.

Відсотки від вкладок 3^{1/2} проц.

без потрученя рентового податку.

ВКЛАДКИ

приймає і виплачує Каса Товариства в урядових годинах від 8. до 2. в неділю.

Конто в Почтовій Шкадині 25.827.

Жирове конто в Австро-угорькїм Банку.

Шкадині вкладки К 5,327.450

Власний маєток . 686.383

Уділені позички . 4,233.603

Канцелярії Товариства отворені перел полуднем.

І. 11-1

КОЖДИЙ

 що дбає про себе і свою родину
хто хоче сповнити горожанський обовязок супроти держави

повинен обезпечити ся на житє, а заравом підписати VI. военну позичку тільки в

Ц. к. австр. військовім фондї для вдів і сиріт

який получив субскрипцію на VI. военну позичку прав з обезпеченем на житє для всіх без ріжниці пола від 18 до 55 року житя. Обезпеченє се уможливає кождому без виїмки, а саме офіцїрови, жовнірови, овязченикови, урядникови, купцєви, ремієнникови і денному зарібнїкови підписанє VI. военної позички при рівночаснім обезпеченю ся на дожите або на випадок смерти на користь власну, або користь своєї родини.

Без лікарських оглядин

Сейчасова важність обезпеченя.

Без стемплів і побічних додатків

Найнизша квота обезпеченя К. 500.

Найвисша квота обезпеченя К. 4000.

Обезпеченє входить в житє в звиди зголошеня субскрипції, зглядно зголошеня першої премїї, яка є дуже низька. Премїя від 1000 корон вносить на час 20-літний К. 35 річно, на час 15 літний К. 49 без всіх інших коштів. Премїї платить ся річно, піврічно, чвертьрічно, а навіть місячно, так щт при так малім видатку, ви 3-4 кор. місячно навіть найбільшій може помочи державі до побідного закінченя війни, а рівночасно забезпечити родину. Словляючи отже патріотичний, горожанський обовязок, підписуйте VI. позичку военну.

Ближших інформацій уділяє радо БЕЗПЛАТНО наше

Кравєе бюро — Львів, ц. к. Намієсництво

як також нашї уповажені заступники по усіх мієтах і повітах краю.